

Miesięcznik Parafii MB Królowej Polski

ISSN 1642-0045

GŁOS

Arki Pana

Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej

Kraków-Bieńczyce

MARZEC 2026

Rok/XXXI Nr 03 (488)

**AVE
MARIA!**

KALENDARZ LITURGICZNY - MARZEC 2026

4. ŚW. KAZIMIERZA, KRÓLEWICZA
8. Świętych męczennic Perpetuy i Felicyty
9. Św. Jana Bożego, zakonnika
10. Św. Franciszki Rzymianki, zakonnicy
15. Św. Klemensa Marii Hofbauera, prezbitera
17. Św. Patryka, biskupa
18. Św. Cyryla Jerozolimskiego,

biskupa i doktora Kościoła
19. ŚW. JÓZEFA,
OBLUBIEŃCA NAJSW. MARYI PANNY
23. Św. Turybiusza z Mogroveje, biskupa
25. ZWIASTOWANIE PAŃSKIE –
DZIEŃ ŚWIĘTOŚCI ŻYCIA
29. NIEDZIELA PALMOWA

WYDARZENIA – MARZEC 2026

1 marca – Dzień modlitwy, postu i solidarności z misjonarzami. Tego dnia organizowana jest ogólnopolska zbiórka pieniężna do puszek na pomoc polskim misjonarkom i misjonarzom (Dzieło Pomocy Ad Gentes).

25 marca – w Uroczystość Zwiastowania Pańskiego obchodzony jest DZIEŃ ŚWIĘTOŚCI ŻYCIA. Św. Jan Paweł II 26 stycznia 1980 r. w Rzymie powiedział: "Człowiekiem jest również nienarodzone dziecko: co więcej, Chrystus w sposób uprzywilejowany utożsamia się

z najmniejszymi; jak więc można nie widzieć szczególnej Jego obecności w istocie jeszcze nie narodzonej, spośród wszystkich istot prawdziwie najmniejszej, najsłabszej, pozbawionej jakiegokolwiek środka obrony, nawet głosu, która nie może protestować przeciw ciosom godzącym w jej najbardziej podstawowe prawa".

Z KALENDARIUM ARKI PANA – MARZEC

21 marca 1947 – oficjalna erekcja kaplicy w dworcu Bińczycykim. Po II wojnie światowej, na prośbę krakowskiego Arcybiskupa Adama Sapiehy, Bińczycką placówkę objęły siostry Służebniczki z Dębicy. Pierwsze dwie siostry - Hermenegilda Borowiec i Dobromiła Wojdczak - którą zastąpiła wkroicie s. Kryspina Cnota, od razu przystąpiły do porządków w zaniedbanym dworcu i odpowiedniego wystroju i zaopatrzenia kaplicy. W tych pracach

pomagali chętnie mieszkańcy wsi, wdzięczni siostrze za obecność. Siostry prowadziły ochronkę dla dzieci przedszkolnych, udzielały pomocy pielęgniarskiej, a Siostra Cnota organistka, zorganizowała chór. Zakonnice odprawiły z ludźmi nieszpory, Drogę Krzyżową, Gorzkie Żale, a zamiast kazania czytały odpowiednie książki. Bińczycze należały do parafii w Raciborowicach i stamtąd przywożono katechetę, który przygotowywał dzieci do I Komunii Świętej. Siostry starały się o zapewnienie mieszkańcom codziennej Mszy św. i w tym celu zabiegały o pozyskanie

księży z Raciborowic, z klasztoru Cystersów lub księży z Krakowa. Przełożona, s. Mamerta, która zastąpiła na tym stanowisku s. Hermenegildę, do ołtarza, w którym był obraz Pana Jezusa w Ogrojcu, wstawiła figurę św. Józefa, którą zakupiła w Częstochowie. Siostry mocno wierzyły w pomoc św. Józefa. W czasie poświęcenia figury zebrały pieniądze, za które zakupiły materiały na dekorację ołtarza oraz potrzebne paramenty liturgiczne (puszkę, monstrancję i kustodię). Problemem było pozyskanie na stałe kapłana ale – jak napisał autor w „Gdy nadszedł czas budowy Arki”, która jest źródłem tej informacji - „nawet św. Józef, do którego o to usilnie się modlono, nie był w stanie spełnić”. Siostry jednak skierowały do Kardynała Sapiehy prośbę o możliwość przechowywania w kaplicy Najświętszego Sakramentu. Zgodę od Kardynała na przechowywanie Sanctissimum otrzymały. 21 marca 1947 r. odbyła się oficjalna erekcja kaplicy. Sam dworek formalnie nadal pozostawał własnością gromady Bińczycze, która przejęła go po zdelegalizowanym Stowarzyszeniu Dzieci Maryi. Mieszkańcy chcieli przekazać dworek siostrze, ale sprzeciwiali się temu księża z Raciborowic. Kaplica była bowiem od 1939 r. filią parafii w Raciborowicach. Życie religijne wsi mimo tych różnych trudności rozwijało się...

(AK)

ISSN 1642-6045

Wydawca: Parafia Rzymsko-Katolicka pw. MB Królowej Polski Krakowie – Bieńczykach
Zespół redakcyjny: ks. Tomasz Nowak – asystent kościelny, Tadeusz A. Janusz – redaktor naczelny; Maria Wileńska – sekretarz redakcji; Małgorzata Modzelewska; Stanisław Malara; Tadeusz Palka – foto; Adres redakcji: 31-831 Kraków, ul. Obrońców Krzyża 1; tel. (do parafii) 12 644 06 24; tszunaj@poczta.onet.pl. Koszt wydania jednego egzemplarza gazetki 4 zł.

Nakład 1.000 egz.; Redakcja pracuje bez honorariów; Redakcją „Głosu Arki Pana” można się kontaktować przez skrzynkę pocztowa na drzwiach Redakcji; Redakcja nie zwraca materiałów nie zamówionych oraz zastrzega sobie prawo do skracania tekstów zmiany tytułów oraz nie bierze odpowiedzialności za treść zamieszczonych reklam.

Głos Arki Pana w internecie: www.arkapana.pl/index.php/aktualnosci/glos-arki-pana.html

25 MARCA – UROCZYŚĆ ZWIASTOWANIA PAŃSKIEGO

AVE MARIA...

Na dziewięć miesięcy przed Bożym Narodzeniem, 25 marca, przypada liturgiczne święto Zwiastowania Pańskiego. Tego dnia uroczymie obchodzimy tajemnicę Wcielenia Syna Bożego. Oznacza to, że „Słowo stało się ciałem; pełne łaski i prawdy zamieszkało wśród nas — i zobaczyliśmy Jego chwałę, chwałę jako Jedynego zrodzonego, który pochodzi od Ojca” (J 1, 14). Tajemnica Wcielenia to fundamentalna prawda chrześcijańska, głosząca, że Druga Osoba Trójcy Świętej (Syn Boży) przyjęła ludzką naturę i ciało, stając się człowiekiem – Jezusem Chrystusem, pozostając jednocześnie prawdziwym Bogiem. Wydarzenie to, zapoczątkowane w łonie Maryi za sprawą Ducha Świętego, oznacza zjednoczenie natury boskiej i ludzkiej w jednej unii osobowej. Tajemnica Wcielenia wskazuje na Boga w konkretnym człowieku, Jezusie Chrystusie, który jest jedynym Bogiem.

Wydarzenie Wcielenia opisuje św. Łukasz Ewangelista (Łk 1, 26-38). Zgodnie z tą narracją, sześć miesięcy po zwiastowaniu Zachariaszowi narodzin Jana Chrzciciela, archanioł Gabriel został posłany przez Boga do miasta Nazaret w Galilei do dziewicy o imieniu Maryja, poślubionej Józefowi, z rodu Dawida. Ukazuje się

przed nią, anioł powitał ją słowami, które później stały się początkiem modlitwy poświęconej Matce Bożej, Ave Maria... - Zdrowaś Maryjo: „Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą”. Gabriel przekazał wówczas imieniem Jezus: „Będzie On wielki

i będzie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego ojca, Dawida, i będzie panował nad domem Jakuba na wieki, a Jego panowaniu nie będzie końca”. Ku rozpaczy Maryi, zdumionej, że mogła począć, mimo że nigdy nie współżyła z mężczyzną, Gabriel dodał: „Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego osłoni Cię. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym [...] dla Boga nie ma nic niemożliwego”. Maryja, ogłaszając się służebnicą Pańską, poddała się zatem Jego woli, „i anioł odszedł od Niej”, a Tajemnica Wcielenia staje się fundamentem naszej wiary o czym mówi Katechizm Kościoła Katolickiego (463): Wiara w rzeczywiste Wcielenie Syna Bożego jest znakiem rozpoznawczym wiary chrześcijańskiej: „Po tym poznajecie Ducha Bożego: każdy duch, który uznaje, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele, jest z Boga” (1 J 4, 2). Jest to radosne przekonanie Kościoła od samego początku, gdy opiewa „wielką tajemnicę naszej pobożności”: „On objawił się w ciele” (1 Tm 3, 16).. Tajemnica Wcielenia jako centralne wydarzenie chrześcijaństwa oznacza zgodę Maryi („niech mi się stanie”) na Boży plan i jest wypełnieniem starotestamentalnych obietnic Boga o zbawieniu, obecności

pośród ludu oraz o przymierzu. Bóg stał się prawdziwym człowiekiem w łonie Maryi, łącząc naturę boską

z ludzką, co stanowi dopełnienie historii zbawienia i odpowiedź na tęsknotę ludzkości za odkupieniem.

Dla Ludu Wybranego przez Boga najważniejszą, ważniejszą nawet niż prawo, była OBECNOŚĆ BOGA. W Starym Testamencie jest przedstawiona jako dynamiczna i wielowymiarowa, przechodząca od majestatu Stwórcy do osobistej bliskości jako Opiekuna, Zbawiciela i Przewodnika Swojego Ludu. Przejawia się ona konkretnie poprzez przymierza (np. z Abrahamem, Mojżeszem), bezpośrednie objawienia (teofanie jak płonący krzew), działanie proroków, a także fizyczne symbole, takie jak Słup Ognia i Obłok podczas wędrówki z Egiptu oraz Arkę Przymierza w Świątyni.

Chociaż W Starym Testamencie Bóg surowo karze grzechy, to jest opisywany jako Ten, który broni swojego ludu, objawiając się w szczególny sposób w czasach próby. Niemal od pierwszych wersów Księgi Rodzaju widzimy, że **Adam i Ewa**, choć sprzeniewierzając się Bogu zyskali wiedzę o dobru i złu, to stracili Raj, utracili szczęście obcowania z Bogiem i tym pierwotnym grzechem obciążyli całe ludzkie potomstwo, wciągając całą ludzkość w cykl buntów i bezwzględnych represji. Pan Bóg jednak okazał

miłosierdzie i pozostał ze swoim ludem ale ta obecność od początku była bardzo wymagająca. **Już Mojżeszowi, przy gorejącym krzewie**, Bóg objawił swoje imię, to znaczy, dał się przywołać, dał konkretny znak swego 'bycia' wśród ludzi". w bardzo szczególny sposób. W Księdze Wyjścia czytamy: „Pan rozmawiał z Mojżeszem twarzą w twarz, jak się rozmawia z przyjacielem” (w. 11). A jednak, gdy Mojżesz prosi Boga: „Pokaż mi swoją chwałę!”, odpowiedź Boga jest zdecydowana: „Ukażę ci całą moją dostojność i ogłoszę moje imię... Lecz nie będziesz mógł oglądać mojego oblicza, gdyż żaden człowiek nie może oglądać mnie i pozostać przy życiu... Oto miejsce przy mnie... Zobaczysz

mnie z tyłu, lecz mojego oblicza nie będziesz oglądał” (ww. 18–23). **Dostrzeżenie tajemniczego oblicza Boga w Starym Testamencie** jest niemożliwe, ale jego obecność przejawia się w obłoku, który jest znakiem obecności Boga, Jego bliskości, a nawet Jego ostrzeżenia. Bóg prowadził swój lud przez pustynię za pomocą obłoku: „A Pan szedł przed nimi w dzień w słupie obłoku, aby ich prowadzić drogą, a w nocy w słupie ognia, aby im świecić, aby mogli iść we dnie i w nocy. Słup obłoku we dnie nie ustępował ludowi z oczu, ani słup ognia w nocy” (Wj 13, 21-22).

Najważniejszym miejsce Bożej Obecności było jednak sanktuarium

– miejsce święte, świątynia (od łac. Sanctus - „święty”). Początkowo był to przenośny przybytek święty - namiot, nazwany umownie Kebod Ja hwe = chwałą Pańską, zbudowany na rozkaz Mojżesza podczas wędrówki. Do tego namiotu gdzie przechowywano Arkę Przymierza, wchodził Mojżesz na rozmowy z Panem. Tam też otrzymywał od Boga rozkazy, które z kolei przekazywał zgromadzonemu wokół niego ludowi. Po zdobyciu Kanaanu Salomon w 961 r. przed Chr. uroczyście umieścił Arkę w wybudowanej wspanialej świątyni, która od tego momentu była znakiem obecności Boga. Świątynia ta służyła wiernym około 360 lat i zburzona została przez Babilończyków w 586

r. Zbudowana po niewoli babilońskiej druga świątynia Zorobabela, poświęcona w 515 r. przed Chr., została splądrowana za Antiocha IV Epifanesa w 168 r. przed Chr. i kolejno niszczona aż do czasów Heroda Wielkiego, to jest do roku 37 przed Chrystusem. Nową świątynię zaczęto budować około r. 20 przed Chr., a ukończono ją ostatecznie za panowania Heroda Agrypy II w 64 r. po Chr.. Stała zaledwie 6 lat, bo w roku 70 zburzył ją Tytus i już od tego czasu nie została nigdy odbudowana.. Zgłębiając „tajemnicę Świątyni”, dostrzegamy, poza widzialnymi znakami historii, obecność Bożej „chwały” (por. Ps 29, 9), czyli objawienie się Boga po trzykroć świętego (por. Iz 6, 3),

Jego obecność w dialogu z ludzkością (por. 1 Krl 8, 30-53), Jego wejście w czas i przestrzeń poprzez „namiot”, który umieścił wśród nas (por. J 1, 14). W ten sposób wyłaniają się zarysy teologii świątyni, w której świetle można lepiej zrozumieć również znaczenie sanktuarium. Zatem świątynia jerozolimaska, strażniczka Arki Przymierza, święte miejsce wiary żydowskiej i wieczna pamiątka Boga historii, który zawarł przymierze ze swoim ludem i pozostaje mu wierny. Świątynia jest widzialnym domem Wiekuistego (por. Ps 11, 4), wypełnionym obłokiem Jego obecności

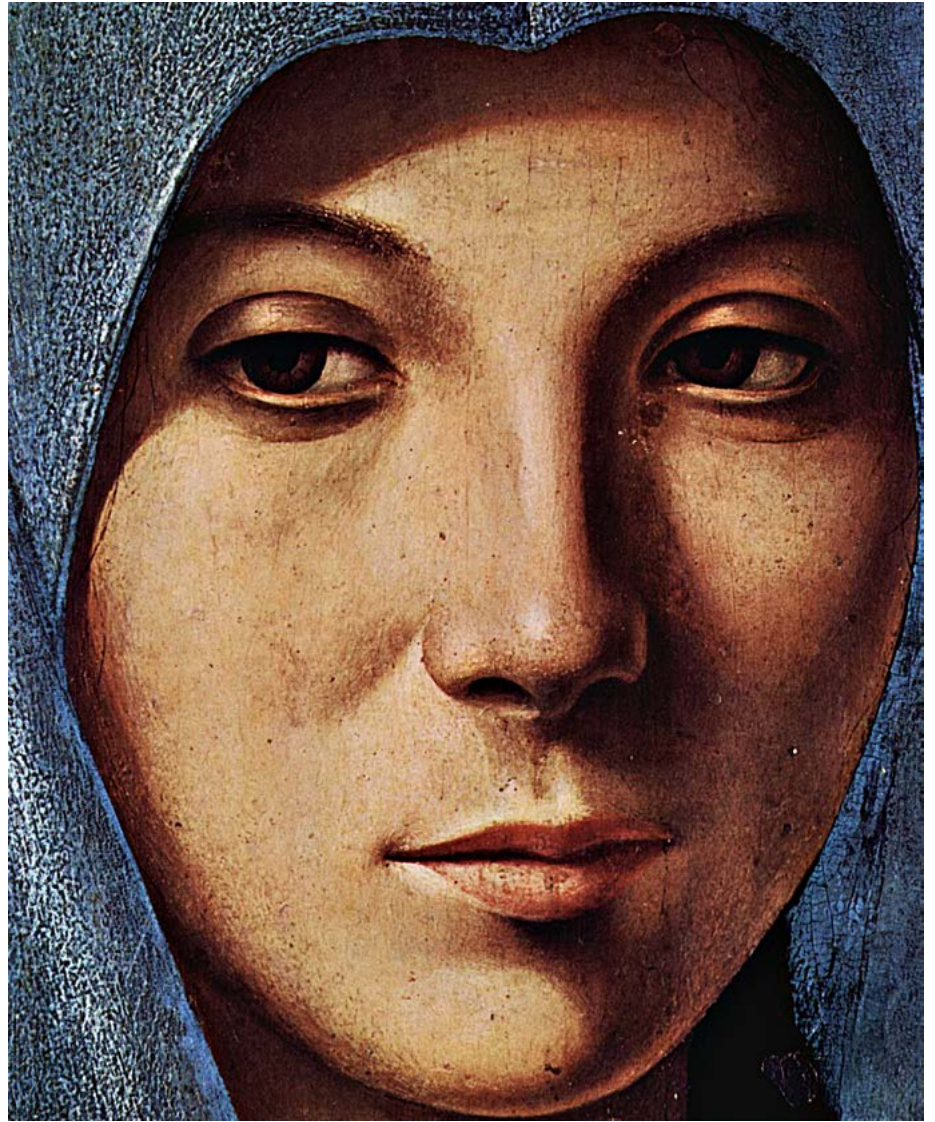
(por. 1 Krl 8, 10.13), przepelnionym Jego „chwałą” (por. 1 Krl 8, 11). Do dziś pozostałością Świątyni, „świętej” przestrzeni, znakiem „świętości Boga” i Jego szczególnej obecności zarówno dla Izraela jak i dla wszystkich narodów pozostała tylko „Sciana Płaczu”. W judaizmie Synagogi, nie są „świątyniami”, są miejscami spotkań, gdzie przechowywany jest zwój Tory – „święty przedmiot” dla Żydów, gdzie wspólnota modli się i studiuje...

Dla nas, Ludu Nowego Przymierza, wraz ze Zwiastowaniem, z Wcieleniem „poszukiwanie oblicza Boga przybiera niewyobrażalny obrót, ponieważ to oblicze staje się teraz widoczne: jest to oblicze

Jezusa, Syna Bożego, który staje się człowiekiem. W Nim droga objawienia Boga znajduje swoje wypełnienie, „w Nim treść Objawienia i Objawiciela zbiegają się” – mówił w rozważaniu nad tajemnicą oblicza Boga w 2013 roku papież Benedykt XVI. Jeśli pierwszą Ewę Adam nazwał „*matką wszystkich żyjących*” (Rdz 3,20), dając im nie tylko życie, ale i gorzki smak śmierci, to **Nowa Ewa, Najświętsza Matka Boża, objawia się jako Matka Życia, stając się Żywą Świątynią, Nową Arką, nową arką prawa miłości**, w której urzeczywistnia się cudowna tajemnica spotkania człowieka z Bogiem na wieki. Dzięki Matce Bożej cała ludzkość została odkupiona, wszelka starożytna klątwa została zdjęta, serce Boga i serce człowieka zabiły po raz pierwszy, ale na zawsze, razem! Papież Benedykt XVI podkreślił, że wprawdzie „*Bóg objawił Mojżeszowi swoje imię, to znaczy, dał się przywołać, dał konkretny znak swego 'bycia' wśród ludzi*”. Ale „*to znajduje swoje wypełnienie i pełnię w Jezusie: On w nowy sposób zapoczątkowuje obecność Boga w historii*”. I Ojciec Święty cytuje św. Bernarda (1090–1153), dla którego chrześcijaństwo jest „*religią Słowa Bożego*”; nie „*słowa pisanego i milczącego, lecz Słowa wcielonego i żywego*”. Papież przypomina również, że „*w tradycji patrystycznej i średniowiecznej używa się szczególnej formuły, aby wyrazić tę rzeczywistość: mówi się, że Jezus jest Verbum abbreviatum (por. Rz 9, 28, nawiązując do Iz 10, 23), Słowem skróconym, związłym, i treściwym Słowem Ojca, który powiedział nam wszystko o Nim. W Jezusie obecne jest całe Słowo*”. Pragnienie poznania oblicza i imienia Boga przewija się przez całą historię i jest obecne do dziś. Pragnienie prawdziwego poznania Boga, to znaczy ujżenia Jego oblicza, jest wrodzone każdemu człowiekowi, nawet ateistom. I być może podświadomie odczuwamy pragnienie, by po prostu zobaczyć, kim On jest, czym On jest, kim jest dla nas. Ale to pragnienie spełnia się, gdy idziemy za Chrystusem.

Zwiastowanie Pańskie to jeden z najczęściej przedstawianych tematów w historii sztuki. Mnogość i różnorodność tych przedstawień inspirowana jest przede wszystkim tekstami kanonicznymi Łukasza (Łk 1, 26-38),

i Mateusza (Mt 1, 18-25), ale także ewangeliami apokryficznymi, w tym Ewangelią Pseudo-Mateusza i Protoewangelią Jakuba (11, 1-3). oraz ormiańską Ewangelię dzieciństwa, która wywarła duży wpływ na ikonografię bizantyjską. **Najstarszy** zachowany obraz Zwiastowania to fresk na sklepieniu w katakumbach Pryscylly i pochodzi z pierwszej połowy III wieku. Maryja ubrana jest w tunikę i paliusz na modłę rzymską; siedząc na tronie, słucha mężczyzny stojącego przed nią po prawej stronie, ubranego w tunikę z szerokimi rękawami, który unosi rękę w geście loquendi (przemówienia).. W późnym średniowieczu, pod wpływem stylu bizantyjskiego, szczególna i królewska rola Maryi została podkreślona przez strukturę architektoniczną: tron stał się niemal monumentem, często przekształcony w skomplikowany baldachim. W ten sposób Maryja została wyobcowana z konkretnej rzeczywistości i wprowadzona w wymiar boski.

Jednym z największych dzieł sztuki

włoskiego Quattrocento jest obraz „*Annunciata*” Antonello da Messina znajdujący się w „*Galerii Regionalnej*” Palazzo Abatellis w Palermo. Obraz namalowany na Sycylii w 1476 roku, przedstawia Maryję, której czytanie przerywa Anioł Zwiastowania i nawiązuje do słów Gabriela: „*Ave Maria gratia plena*”, ogłaszając Dziewicy jej boskie macierzyństwo. Stajemy bez żadnej wątpliwości przed zaskoczoną przybyciem Anioła Maryją. Po raz pierwszy autor obrazu ucieka od schematu tradycyjnego pokazania momentu Zwiastowania; cała uwaga skupiona jest na Maryi na Jej gestach i twarzy. Nawet przestrzeń wokół, pozbawiona architektury i krajobrazu, sprzyja kontemplacji twarzy Maryi. Choć na obrazie nie widać Anioła, to jednak w postawie Maryi wyczuwamy jego obecność. Nie widać strachu ale zdecydowanie: „*Oto ja służebnica Pańska mi się stanie według twego słowa*”.

MUZEUM KSIĄŻĄT CZARTORYSKICH W KRAKOWIE

"ZWIASTOWANIE" MISTRZA JERZEGO

Jest późne zimowe popołudnie...na Wawelu stacjonują wrogie wojska austrackie. Komnaty zamkowe zostają zaadaptowane na koszary, wojsko potrzebuje coraz więcej miejsca na ćwiczenia... Za chwilę zapadnie decyzja o wyburzeniu dwóch zrujnowanych kościołów o średniowiecznej metryce, położonych na wawelskim wzgórzu.

Jednak nim to nastąpi krok po kroku w stronę ruin kościoła św. Michała zmierza kobieca postać... Pod osłoną nocy spod gruzów i zalegającego w świątyni śniegu wykopuje trzy średniowieczne obrazy - wśród nich późnogotyckie "Zwiastowanie" Mistrza Jerzego.

Kim jest owa kobieta? To księżna Izabela Czartoryska, do której kolekcji trafił w ten sposób wspaniały obraz ołtarzowy. Sam obraz stanowi część tryptyku z 1517 roku ufundowanego przez Jakuba z Lublina, kanonika Kolegiaty na Wawelu. Sam fundator został uwieczniony u stóp Archanioła. To jednak nie koniec interesujących detali umieszczonych przez Mistrza Jerzego. Wśród promieni

spadających na Marię znajdziemy wizerunek małego dziecka z krzyżem będącego zapowiedzią całego życia Chrystusa. Ciekawostką stanowi również umieszczenie gołębic nad głową Marii. Wybitny malarz wzorował się na norymberskiej grafice Albrechta Dürera pod tym samym tytułem z cyklu "Małej Pasji". Gotycka tradycja zainspirowana niderlandzkim wpływem i norymberską grafiką...Wielka moc sztuki i pełne tajemnic Zwiastowanie...

Monumentalną scenę "Zwiastowania" możemy dziś oglądać w Muzeum Książąt Czartoryskich w Krakowie.

Za: <https://www.facebook.com/>
Sylvia Rejent Świat Zabytków

19 MARCA – ŚW. JÓZEFA, OBLUBIEŃCA NAJSW. MARYI PANNY

IDŹCIE DO JÓZEFA!

Święty Józef jako opiekun Świętej Rodziny jest powszechnie uznawany w tradycji katolickiej za patrona rodziny, a co za tym idzie, patrona trudnych problemów rodzinnych, trudnych spraw i rodzin w trudnej sytuacji. Wzywa się go ze względu na jego zdolność rozwiązywania skomplikowanych sytuacji, wzoru oddanego ojca i troskliwego męża, uosabiającego wartości troski, poświęcenia, ciężkiej pracy i zaufania Bożej Opatrzności.

Pismo Święte niewiele miejsca poświęca Opiekunowi Nazaretańskiej Rodziny. W Nowym Testamencie Józef z Nazaretu, mąż Maryi jest wspomniany tylko 12 razy. Postać świętego Józefa, wyjaśnia papież Franciszek, jest „pozornie marginalna i dyskretna, w tle, ale reprezentuje on „centralny element historii zbawienia”. Józef, ceniony cieśla (Mt 13, 55) z niewielkiej wioski Nazaret, został zaręczony z nastoletnią Maryją (Mt 1, 18-24). Gdy Maryja poczęła z Bożej woli Dziecko, Józef w pierwszej chwili chciał się z Nią po cichu rozstać, aby nie narazić Jej na surową karę ukamienowania przewidzianą w żydowskich przepisach dla niewiernych żon. Jednak za pośrednictwem anioła Bożego, Józef we śnie otrzymał zapewnienie

o nadprzyrodzonym pochodzeniu Jej Dziecka. „Nie bój się wziąć do siebie Maryi, twej Małżonki; albowiem z Ducha Świętego jest to, co się w Niej poczęło. Porodzi Syna, któremu nadasz imię Jezus, On bowiem zbawi swój lud od jego grzechów” (Mt 1, 20-21). Jego reakcja była natychmiastowa: „Zbudziwszy się ze snu, Józef uczynił tak, jak mu polecił anioł Pański” (Mt 1, 24). Dzięki posłuszeństwu przezwycięzył swój dramat i ocalił Maryję. W tym kontekście pada jedno zasadnicze określenie jego osoby jako człowieka sprawiedliwego. Dotyczy to relacji Józefa do Maryi: Mąż Jej, Józef, który był człowiekiem sprawiedliwym i nie chciał narazić Jej na zniesławienie, zamierzał oddalić Ją potajemnie (Mt 1,19). Przymiotnik ten nie był jednak przez Ewangelistę użyty przypadkowo, lecz – jak zauważył Jan Paweł II w *Redemptoris Custos* – „określa głęboki rys duchowy postaci Józefa. Odniesienie tego atrybutu do osoby Józefa staje się wymownym znakiem uznania go za godnego powierzenia mu misji przyjęcia w pełni obietnic Boga, czyli przyjęcia Mesjasza”. Józef odważnie zaufał niewytłumaczalnej woli Boga, przyjął do siebie Maryję i zaopiekował się Nią oraz Dzieckiem. Nie jest jego biologicznym ojcem, ale jest w pełni jego ojcem w miłości, wychowaniu i przekazywaniu wiary. Nadaje dziecku imię, które w kulturze żydowskiej jest aktem prawnego i duchowego uznania: „Nadasz Mu imię Jezus, On bowiem zbawi swój lud od jego grzechów” (Mt 1,21). Dzięki temu gestowi Józef staje się przybranym ojcem Syna Bożego.

Ewangelista Łukasz, relacjonuje, że Józef podjął długą i niewygodną podróż z Nazaretu do Betlejem z którego pochodził, razem z Maryją, która była w zaawansowanej ciąży, aby wziąć udział w obowiązkowym spisie ludności, zgodnie z rozporządzeniem cesarza Cezara Augusta. I właśnie w tych okolicznościach narodził się Jezus (por. 2, 1-7) i Jezus został zapisany w rejestrze Imperium, tak jak wszystkie inne dzieci. Kolejne przesłanie anioła „Wstań,

wież Dziecię i Jego Matkę i uchodź do Egiptu; pozostan tam, aż ci powiem; bo Herod będzie szukał Dziecięcia, aby Je zgładzić” (Mt 2,13). ostrzegło Józefa przed strasliwym rozkazem Heroda, który w obawie o swoją władzę urządził krwawą masakrę dzieci w Betlejem i jego okolicy. Józef po raz kolejny natychmiast, w środku nocy, organizuje ucieczkę do Egiptu i wraz ze swoją rodziną doświadcza goryczy uchodźstwa, w kraju, który w przeszłości nie był łaskawy dla Żydów (Mt 2, 13-23). Staje się przykładem człowieka uważnego na głos Boga i gotowego do działania. „Święta Rodzina – pisze papież Franciszek, musiała zmierzyć się z konkretnymi problemami, jak wszystkie inne rodziny, jak wielu naszych braci i siostr migrantów, którzy także i dziś narażają swe życie, zmuszeni przez nieszczęścia i głód. W tym sensie uważam, że św. Józef jest naprawdę szczególnym patronem tych wszystkich, którzy są zmuszeni do opuszczenia swojej ziemi z powodu wojny, nienawiści, prześladowań i nędzy”. Przebywa w Egipcie do momentu gdy – jak odnotowuje Mateusz (Mt 2, 22-23) - po śmierci Heroda anioł nakazuje Józefowi powrót do ziemi Izraela. Jednak w drodze powrotnej, „gdy posłyszał, że w Judei panuje Archelaos w miejsce ojca swego Heroda, bał się tam iść. Otrzymałszy zaś we śnie nakaz – a to zdarza się już po raz czwarty – udał się w strony Galilei. Przybył do miasta, zwanego Nazaret, i tam osiadł” (Mt 2, 22-23). Dalszą pośrednią obecność Józefa odnotowuje Łukasz, wspominając zaskakujący epizod rozłąki syna z rodzicami podczas pielgrzymki do Jerozolimy, gdzie miał pozostać wśród uczonych w Piśmie w Świątyni. Jezus miał wtedy 12 lat. Słowa, które Maryja kieruje do niego, również w imieniu męża, niosą w sobie ton ukrytego wyrzutu, zrodzonego z niepokoju i miłości: „Synu, czemuś nam to uczynił? Oto ojciec Twój i ja z bólem szukaliśmy Ciebie” (Łk 2,48). Wszystko skończyło się szczęśliwie dla zatroskanych Rodziców: Jezus „poszedł z nimi, wrócił do Nazaretu i był im posłuszny... wzrastał w mądrości, w latach i w łasce u Boga i u ludzi” (por. Łk 2, 51-52). Józef, który, nigdy nie przemawia w Ewangeliach, natychmiast znika ze sceny, wracając z Maryją i Jezusem do Nazaretu, miasta w Galilei, gdzie spędzi resztę życia. W różnych miejscach w Ewangelii Jezus jest nazywany „Synem Józefa” (por. J 1, 45, Łk 3, 23 itd.), co jednak nie stoi w sprzeczności z prawdą o Jego narodzeniu z Dziewicy. Ponieważ postać Józefa pojawia się w Ewangelii tylko w historiach związanych z dzieciństwem Jezusa, Kościół od zawsze zakładał, że Józef umarł, zanim Jezus zaczął nauczać publicznie jako dojrzały mężczyzna. Poza pismami kanonicznymi wiele więcej informacji o św. Józefie przekazują apokryfy, zwłaszcza Protoewangelia Jakuba, napisanej około 150 r. czy Opowieść o Józefie Cieśli, napisana w V wieku, z których obficie czerpie bogata średniowieczna i późniejsza ikonografia.

Kult świętego Józefa choć istniał we wspólnocie chrześcijan od zawsze w długiej historii Kościoła, to jednak pozostawał jakby w cieniu. W uroczystej i powszechnej formie rozwinął się dość późno. Początkowo zaczął się pojawiać oddolnie w prywatnej pobożności, przybierając formę nabożeństw, które dostrzegały w nim męża Maryi, patrona osób konsekrowanych, wzór dla kapłanów, dla ojców, itp. Można by wymienić wiele aspektów duchowości, które rozpoznawane przez nauczanie papieży, Ojców Kościoła, kolejne sobory, zostały odkryte w tym niezwykłym świętym, a które pociągnęły ludzi do pogłębienia wiary.

Kościół z czasem zaczął coraz bardziej dostrzegać rolę Józefa w tej szczególnej misji uobecniania zbawienia, jaka została powierzona opiekunowi Jezusa. Święto 19 marca upowszechniło się pod koniec XIV wieku, ale stało się nakazem dla całego Kościoła w 1621 roku decyzją Grzegorza XV. W istocie, List Apostolski Piusa IX, *Inclytum Patriarcham*, wymienia kolejnych papieży od Sykstus IV (1414-1484), do Grzegorza XV (1554 – 1623), którzy pragnęli oddawać św. Józefowi coraz większą cześć wprowadzając święto Józefa do kalendarza i mszału, brewiarza, czy do litanii do Wszystkich Świętych. Dopiero dekretem Kongregacji Obrzędów *Inclytus Patriarca Joseph* Pius IX z 10 września 1847 roku rozszerzył możliwość obchodzenia tego święta na cały Kościół. 8 grudnia 1870 roku, dekretem Kongregacji Obrzędów Świętych „*Quemadmodum Deus*”, św. Józef został ogłoszony patronem Kościoła, a w następnym roku, listem apostolskim „*Inclytum Patriarcham*” uznano jego prawo do kultu wyższego niż wszystkich innych świętych.

RODZINA rozumiana jako związek mężczyzny i kobiety oparty na sakramentalnym małżeństwie jest fundamentem społeczeństwa i Kościoła – zgodnie wskazują wypowiedzi papieży na przestrzeni ostatnich dekad. Św. Jan Paweł II w adhortacji apostolskiej *Redemptoris Custos* w 1989 roku nazwał św. Józefa „*pierwowzorem rodzin chrześcijańskich*”, powierzając mu opiekę nad każdym domem i wyrażając nadzieję, że święty Józef, stanie się dla wszystkich „*wyjątkowym nauczycielem w służbie zbawczej misji Chrystusa*”. W Nazaretańskiej rodzinie Józefa i Marii narodził się Jezus Chrystus, „*tak więc odkupienie świata dokonuje się naprzód poprzez rodzinę*”. Małżonkowie z woli Stwórcy w sposób naturalny stają się rodzicami i tworzą rodzinę, wydając na świat dzieci – podkreślał św. Jan Paweł II nazywany papieżem życia i praw człowieka, a po śmierci patronem rodziny. W dokumentach Jana Pawła II widzimy, że troska o rodzinę wiązała się przede wszystkim z uznaniem jej za początek i podstawę życia indywidualnego i społecznego każdego człowieka. Ojciec Święty wpisywał rodzinę w dobro wspólne ludzkości. A jej podstawowe zadania, to: tworzenie wspólnoty osób; służba życiu; udział w rozwoju społeczeństwa i uczestnictwo w życiu i posłannictwie Kościoła.

Dzisiaj rodzina i jej podstawowe funkcje znajdują się pod presją różnych zagrożeń. Ze strony ideologii lewico-liberalnej doświadczamy „*ataku*” na tradycyjny model rodziny, który, „*przemalowuje*” tradycyjny model rodziny i niszczy - jak to określił papież Franciszek. Kwestionuje się tożsamości kobiety i mężczyzny, co zdaniem papieża uderza w podstawy komplementarności małżeńskiej. Odcodzi się od trwałych wartości chrześcijańskich, a małżeństwa traktuje się jako umowę tymczasową, którą można łatwo rozwiązać. Destrukcyi poddaje się samo pojęcie małżeństwa. Zrównywanie innych związków z małżeństwem kobiety i mężczyzny, co według Benedykta XVI zagraża pokojowi i stabilizacji społecznej. Papież Franciszek w *Amoris laetitia* wskazuje na niechęć do podejmowania trwałych zobowiązań, co prowadzi do wzrostu liczby separacji i rozwodów, które „*zrywają jedność rodziny i stwarzają niemało problemów niewinnym dzieciom*”. Rozwój technologii powoduje, że członkowie rodzin często żyją obok siebie, doświadczając samotności, braku czasu

dla siebie nawzajem oraz osłabienia więzi pokoleniowych. Jan Paweł II w *Familiaris consortio* ostrzegał przed „*kulturą śmierci*”, niechęcią do posiadania dzieci i traktowaniem ich jako obciążenia. Jednym z najpoważniejszych zagrożeń dla ludzkości jest aborcja, którą Jan Paweł II określał mianem fundamentalnego ataku na godność człowieka oraz „*cywilizację życia*”. Papież postrzegał aborcję nie tylko w kategoriach moralnych, ale także jako zagrożenie dla

przyszłości społeczeństw i biologicznego przetrwania człowieka. Najmocniejsze słowa w obronie życia poczętych dzieci wypowiedział 4 czerwca 1991 r. w Radomiu, gdzie wygłaszał homilię w związku z V przykazaniem „*Nie zabijaj*”. Oto słowa Jana Pawła II: Darujcie, drodzy bracia i siostry że pójdę jeszcze dalej. Do tego cmentarzyska ofiar ludzkiego okrucieństwa w naszym stuleciu dołącza się inny jeszcze wielki cmentarz: cmentarz nie narodzonych, cmentarz bezbronnych, których twarzy nie poznała nawet własna matka, godząc się lub ulegając presji, aby zabrano im życie, zanim jeszcze się narodzą. A przecież już miały to życie, już były poczęte, rozwijały się pod sercem swoich matek, nie przeczuwając śmiertelnego zagrożenia. Papieże zwracają też uwagę na biedę, która uniemożliwia rozwój rodziny, a także wymuszoną migrację zarobkową, rozbijającą rodziny, na kryzys wychowania i konieczność ochrony instytucji małżeństwa.

Franciszek w liście apostołskim „*Patris corde*” napisał

o św. Józefie: „*Z tych wszystkich wydarzeń wynika, że Bóg wezwał św. Józefa, aby służył bezpośrednio osobie i misji Jezusa poprzez sprawowanie swego ojcostwa: właśnie w ten sposób Józef współuczestniczy w pełni czasów w wielkiej tajemnicy odkupienia i jest prawdziwie sługą zbawienia*”. A w orędziu skierowanym do mężczyzn i kobiet zachęca - „*Obyście znaleźli w świętym Józefie świadka i opiekuna do którego możecie się zwrócić i znaleźć w nim patrona, opiekuna, ojca*”. „*Ite ad Ioseph*” (Idźcie do Józefa) – powiedział faraon do braci Jozefa, którego wcześniej sprzedali z zazdrości o ojcovską miłość, (Rdz 37-50) a których wysłał ojciec Jakub do Egiptu po zakup zboża żeby uchronić Izraelitów od śmierci głodowej. Jest to biblijne wyrażenie, które w tradycji chrześcijańskiej stało się wezwaniem do szczególnego zawierzenia się opiece świętego Józefa Opiekuna Jezusa. Zatem Idźmy do Józefa!

TAJ

SLUGA BOŻY KS. JÓZEF KURZEJA

„BOŻY PRACOWNIK” Z MISTRZEJOWIC

W niedzielę Chrztu Pańskiego 11 stycznia br. mieliśmy okazję podczas Mszy świętych zapoznać się z działalnością duszpasterską Sługi Bożego ks. Józefa Kurzei i z jego inicjatywą budowy kościoła w Mistrzejowicach. Budowę kościoła rozpoczął w 1970 r. od postawienia w nocy 29 sierpnia prowizorycznej kaplicy, baraku pomalowanego na zielono, nazwanego Zieloną Budką. Za patrona przyszłej parafii wybrał św. Maksymiliana Marię Kolbego, wówczas jeszcze Sługę Bożego. Od roku Inicjator budowy kościoła w Mistrzejowicach cieszy się godnością Sługi Bożego bowiem 3 kwietnia 2025 r. w kaplicy Arcybiskupów Krakowskich odbyła się sesja zamykająca diecezjalny etap procesu beatyfikacyjnego ks. Józefa Kurzei.

Józef Kurzeja urodził się w 1937 r. we wsi Zasadne, która leży w Gorcach. Był siódmym dzieckiem Stanisława i Zofii. Po szkole podstawowej wstąpił Niższego Seminarium Duchownego w Krakowie, zdał maturę i kontynuował studia w Wyższym Seminarium Duchownym Archidiecezji Krakowskiej. 12 czerwca 1962 r. przyjął święcenia kapłańskie z rąk bpa Karola Wojtyły w katedrze na Wawelu. Jego działalność duszpasterska przypadła na trudne lata 70. XX wieku, gdy po odwilży 56 r. nasilał się terror komunistyczny polegający na inwigilacji, cenzurze, represjach wobec opozycji (zwłaszcza po wydarzeniach 1968 i 1970), używaniu SB do zastraszania, kontroli życia publicznego, zwłaszcza religijnego, i narzucaniu ideologii co tworzyło atmosferę ciągłego zagrożenia i ograniczenia swobód, choć bez masowych egzekucji. Pracował w Mucharzu, Grojcu, Sierszy i Raciborowicach. Wieś Mistrzejowice należała do parafii w Raciborowicach. Ks. Kurzeja wiedział że miało tam powstać wielkie osiedle i był przekonany, że musi tu powstać kolejny (po Arce Pana) kościół. W nocy postawił

pomalowany na zielono barak, w którym zorganizował salkę katechetyczną i zwieńczył dzieło Maksymilianowi Kolbe, który nie jeszcze nawet beatyfikowany. Mieszkańcy nazwali ją

„zieloną budką”. Ks. Józef rozpoczął katechizację dzieci. Pokonywał opór mieszkańców. Wkrótce zaczął odprawiać msze święte i udzielać sakramentów. Ks. Kurzeja był tak zaangażowany w posługę w Mistrzejowicach, że zaniedbał obowiązki z Raciborowicach. Nowy proboszcz nakazał mu zatem opuścić plebanię. Ks. Józef przeniósł się do „zielonej budki”, gdzie pomieszkiwał w złych warunkach, aż otrzymał mieszkanie na ul. Kanonierów. Jego działalność nie podobała się komunistom. Był nękany za samowolę budowlaną i nielegalne zgromadzenia. 20 razy był wzywany na wielogodzinne przesłuchania, przebywał w areszcie, grożono mu bronią, wytoczono 10 spraw sądowych i 8 razy nakazano rozebranie „zielonej budki”. W jego staraniach wspierał go usilnie metropolita krakowski ks. kard. Karol Wojtyła. Doczekał się pozwolenia na budowę kościoła i rozpoczął prace budowlane z nadzieją, że w ciągu czterech lat wybuduje kościół... , ale nie doczekał zakończenia budowy. Szykany ze strony władz, praca ponad siły a na dodatek choroby serca przyczyniły się do śmierci ks. Józefa Kurzeja, który zmarł, mając zaledwie 39 lat, 15 sierpnia 1976 r. Został pochowany 18 sierpnia na cmentarzu w Gębalowie a Jego pogrzeb stał się wielką manifestacją wiary, uznania i przywiązania do swego duszpasterza. A następnie 16 listopada 1980 r. został ekshumowany i przeniesiony do sarkofagu w krypcie kościoła pw. św. Maksymiliana

Marii Kolbego w Krakowie-Mistrzejowicach. Kościom konsekrował papież Jan Paweł II 22 czerwca 1983 r. Ojciec Święty powiedział wtedy w kazaniu: „Raduję się z tego... Księżę Józefie! Umiłowany księżę Józefie! Pierwszy proboszczu mistrzejowicki, który dałeś duszę za tę część Kościoła krakowskiego... który już od siedmiu prawie lat spoczywasz w grobie: naprzód na grębałowskim cmentarzu, a teraz tutaj, w mistrzejowickim kościele. Niech Chrystus zmartwychwstały pozwoli ci, umiłowany księżę Józefie, radować się tą naszą dzisiejszą, niezwykłą, paschalną uroczystością. Gdy poświęcamy świątynię Bogu żywemu, wchodzimy w tajemnice Chrystusowej Paschy. Taki obraz przyszłego kościoła w Mistrzejowicach nosiłeś w swoim sercu, drogi księżę Józefie: obraz ukształtowany przez

żywą wiarę. I z takim obrazem odszedłeś z tego świata, licząc zaledwie 39 lat: wyczerpany do końca Boży pracownik, kapłanie Jezusa Chrystusa”. Proces beatyfikacyjny ks. Józefa Kurzei rozpoczął kard. Franciszek Macharski 4 maja 2005 r. Owoce prac procesowych są świadectwa 70 świadków, 940 stron akt procesowych i 2340 stron zebranych dokumentów. 3 kwietnia 2025 roku zakończono etap diecezjalny procesu, którego postulatorem na tym etapie był ks. prał. Andrzej Kopicz, proboszcz parafii pw. św. Maksymiliana Marii Kolbego w Krakowie-Mistrzejowicach, a dokumentacja została przekazana do watykańskiej Dykasterii Spraw Kanonizacyjnych w Rzymie.

AK

ŚLADAMI ŚW. JANA PAWŁA II

KAROL WOJTYŁA W STRUKTURACH PAŃSTWA PODZIEMNEGO

Reportaż Instytutu Dialogu Międzykulturowego im. Jana Pawła II w Krakowie.

14 lutego obchodzony jest Narodowy Dzień Pamięci Żołnierzy Armii Krajowej. Upamiętnia go reportaż Instytutu Dialogu Międzykulturowego im. Jana Pawła II w Krakowie.

14 lutego obchodzony jest Narodowy Dzień Pamięci Żołnierzy Armii Krajowej. Upamiętnia go reportaż Instytutu Dialogu Międzykulturowego im. Jana Pawła II w Krakowie.

Narodowy Dzień Pamięci Żołnierzy Armii Krajowej. został uchwalony przez Sejm RP 9 stycznia 2025 roku w hołdzie żołnierzom Armii Krajowej – największej konspiracyjnej armii w Europie podbitej przez Niemcy i Związek Sowiecki.

W ramach obchodów Instytut Dialogu Międzykulturowego im. Jana Pawła II w Krakowie przygotował film o niezbyt znanym wątku udziału Karola Wojtyły w ramach struktur Polskiego Państwa Podziemnego. Przyszły papież należał do tzw. pokolenia Kolumbów czyli ludzi urodzonych około roku 1920, którzy stanowili pierwsze pokolenie Polaków wychowanych i ukształtowanych w wolnej Polsce po 123 latach rozbiorów. Po wybuchu II wojny światowej wstąpił do organizacji konspiracyjnej pn. Federacja

Organizacji Narodowo-Katolickich „Unia” i złożył przysięgę wierności. Był to ruch związany z Armią Krajową, dostarczający kadr militarnych i elit intelektualnych Państwu Podziemnemu, a w przyszłości Rzeczypospolitej.

Uniści opracowali koncepcję dotyczącą zbudowania modelu państwa powojennego i powojennego kształtu Europy. Przynależność do wojennej organizacji konspiracyjnej wywarła duży wpływ na życie przyszłego papieża, zwłaszcza w zakresie budowania wyrazistych podstaw w oparciu o: wolność, solidarność, poszanowanie godności i praw człowieka, gotowość do walki o wolność i gotowość do codziennej pracy w warunkach niepodległości. W nauczaniu społecznym Jan Paweł II często powracał do konieczności pokojowego współistnienia narodów oraz osobistej odpowiedzialności każdego człowieka za swoją Ojczyznę i jej dobro.

Reportaż dostępny jest na:

<https://www.youtube.com/watch?v=nISUVIK9bGM>

Instytut Dialogu Międzykulturowego
im. Jana Pawła II w Krakowie

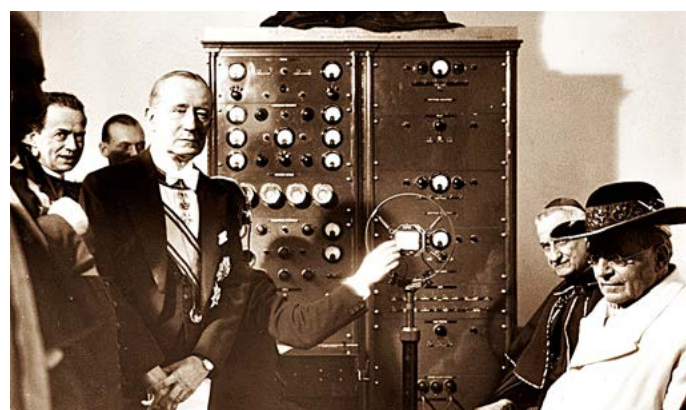
RADIO WATYKAŃSKIE

95 LAT W SŁUŻBIE PAPIEŻA

12 lutego 1931 r. pierwszym mówcą przed mikrofonami Statio Radiophonica Vaticana był naukowiec Guglielmo Marconi, któremu Pius XI powierzył zadanie zaprojektowania i zbudowania tego wspaniałego narzędzia komunikacji. Dzisiaj Radio Papieża kontynuuje swoją misję: szerzenie przesłania Ewangelii, głosu biskupa Rzymu i nauczania papieskiego na całym świecie, wychodząc na spotkanie społeczeństw, słuchając ich i służąc im.

Massimiliano Menichetti

Głęboko porusza fakt, że po upływie 95 pięciu lat głos Radia Watykańskiego nadal rozbrzmiewa na całym

świecie, niosąc wszędzie głos Ewangelii, nadzieję, słowo Następcy Piotra, przekraczając wszelkie granice i odległości, nie pozostawiając nikogo w odosobnieniu.

Dzisiaj nasze myśli nieuchronnie wracają do 12 lutego 1931 roku, kiedy to jako pierwszy przemówił do mikrofonów Statio Radiophonica Vaticana naukowiec Guglielmo Marconi, któremu Pius XI powierzył zadanie zaprojektowania i zbudowania tego wspaniałego narzędzia komunikacji, a ojcom jezuitom – kierowanie nim. Ojciec radia ogłasza, że po raz pierwszy głos papieża będzie można „usłyszeć jednocześnie na całej powierzchni ziemi”, a papież, używając pięknych słów, wysłał w języku łacińskim pierwsze w historii Watykanu radiofoniczne przesłanie „do wszystkich narodów i wszystkich stworzeń”. Po czym z płyty, 78 obrotów na minutę, odtwarzany jest fragmenty symfonii Beethovena.

Ta intuicja papieża świadczyła o zaufaniu do możliwości technologii służącej komunikacji międzyludzkiej i misji Kościoła. Nie był to zwykły eksperyment techniczny, ale świadomy wybór duszpasterski, polegający na wykorzystaniu najnowocześniejszych środków tamtych czasów, aby dotrzeć do serc ludzi. Od tego momentu Radio Watykańskie przeszło przez historię: wojny i porozumienia pokojowe, nędzę i pomoc, zniszczenia i odbudowę, wykluczenie i przyjęcie, przemiany społeczne, polityczne i technologiczne, zawsze niosąc chrześcijańskie przesłanie, światło nadziei, interpretując wszystkie wydarzenia przez pryzmat doktryny społecznej. Do tej pory Radio służyło dziewięciu papieżom, pomogło połączyć tysiące osób rozproszonych podczas II wojny światowej, było latarnią morską w strasznych latach totalitaryzmu, relacjonowało Sobór Watykański II, jubileusze, wyzwania Kościoła powszechnego, liczne, zbyt liczne konflikty, takie jak te ostatnie na Ukrainie, Bliskim Wschodzie, w Kongo, Birmie, Jemenie, Syrii... Było i jest drogą modlitwy, informacji i formacji.

Wielokulturowość jest cechą charakterystyczną i cennym kluczem do zrozumienia świata: osoby pracujące obecnie dla papieskiej stacji radiowej pochodzą z 69 krajów, a dzięki 34 redakcjom – plus jednej multimedialnej – w różnych językach docieramy do geograficznych i egzystencjalnych peryferii świata, dając głos społecznościom często oddalonym od wielkich mediów, towarzysząc życiu lokalnych Kościołów. W wielu krajach Radio Papieża było przez dziesięciolecia – i czasami nadal jest – dyskretną, ale fundamentalną obecnością dla społeczności chrześcijańskich i nie tylko.

W ostatnich latach Radio Papieża przeszło głęboką transformację w ramach szerszego procesu reformy komunikacji zainicjowanego przez papieża Franciszka. Powstanie

Dykasterii ds. Komunikacji oraz integracja różnych mediów w bardziej jednolity i skoordynowany system wymagały zmian organizacyjnych, zawodowych i wizji. Nie była to łatwa droga, która trwa do dziś, ale napędza ją świadomość naszej misji służenia Ojcu Świętemu, Prawdzie, w kontekście ciągłych przemian, gdzie narzędzia i języki szybko się zmieniają.

Do tego zachęcają nas słowa Papieża Leona, który wielokrotnie wyrażał uznanie dla naszej pracy i przypominał o znaczeniu łączenia się, służenia prawdzie i towarzyszenia życiu Ludu Bożego poprzez „komunikację bezbronną i rozbrajającą”, zdolną przyczynić się do budowania bardziej braterskiego, solidarnościowego, przyjaznego i pokojowego społeczeństwa.

Radio Watykańskie stworzyło i zasila cyfrowy ekosystem Vatican News, który w 56 językach – w formie pisemnej, mówionej i języka migowego – wyraża się za pośrednictwem fal radiowych, satelity, streamingu, podcastów, mediów społecznościowych, wideo i platform cyfrowych.

95. urodziny Radia Watykańskiego przypadają w erze sztucznej inteligencji, technologii, która głęboko zmienia również świat mediów i komunikacji. Sztuczna inteligencja jest bez wątpienia cennym wsparciem, użytecznym narzędziem, ale algorytm nie może i nie powinien zastępować człowieka: jego myślenia, kreatywności, osądu.

Od 2012 roku nasze urodziny zbiegają się z Światowym Dniem Radia wyznaczonym przez UNESCO na 13 lutego. Jego tegoroczny temat to: „Sztuczna inteligencja jest narzędziem, a nie głosem”. Sformułowanie to jest głęboko zgodne z orędziem Ojca Świętego na Światowy Dzień Środków Społecznego Przekazu 2026, które odwołuje się do osobistej odpowiedzialności, rozeznania i niezastąpionej wartości ludzkiej komunikacji.

Radio Watykańskie, zawsze wyczulone na najnowsze

osiągnięcia technologiczne, oczywiście bada tę granicę sztucznej inteligencji, ale nigdy nie zapomina, że radio jest spotkaniem między ludźmi, słowem, które rodzi się z twarzy, świadomości, odpowiedzialności. W tym sensie Radio Papieskie nadal świadczy o tym, że technologia, od czasów Marconiego, służy człowiekowi, a nie odwrotnie. Dzisiaj, podobnie jak w 1931 roku, Radio Papieża kontynuuje swoją misję: szerzenie przesłania Ewangelii, głosu Papieża i nauczania papieskiego na całym świecie, spotykając się ze społecznościami, słuchając ich i służąc im. Radio Watykańskie wszystkiego najlepszego z okazji urodzin.

W KLUBIE SENIORA „ARKA”

PIERWSZAKI ZAŚPIEWAŁY SENIOROM „STO LAT”

Nasza parafia to w dużej mierze parafia starszych ludzi. Przyjechali oni przed laty do Nowej Huty z różnych stron Polski, szukając swojego miejsca na ziemi. Znaleźli je tutaj, osiedlając się w nowo budowanych blokach na Bieńczycach w latach sześćdziesiątych ubiegłego wieku. Od tamtego czasu minęło już ponad 60 lat. Czas szybko płynie... Założyli rodziny, na świat przyszły ich dzieci. W tamtych latach w naszej parafii rodziło się bardzo dużo dzieci. Był czas pod koniec lat 60. , że z jednej klatki czteropiętrowego bloku szło do szkoły po 35 dzieci... W każdej z bieńczyckich szkół uczyło się wówczas na trzy zmiany ponad 1500 uczniów - obecnie jest ich około 400. Z biegiem lat maluchy dorosły i założyły swoje rodziny, ich rodzice zostali dziadkami, w sztafecie pokoleń doczekali się też prawnuków. Różnymi drogami potoczyło się życie pokolenia tych pierwszych "bieńczyckich osadników". Dzieci opuściły już rodzinne gniazda, wielu z nich owdowiało.

Prawdziwym błogosławieństwem dla nich jest więc nasz klub seniora ARKA.

Ogromną radość stanowi również kontakt z młodzieżą, a także udział w różnych szkolnych i parafialnych imprezach. Pod koniec stycznia nasi seniorzy razem z grupą uczniów klas drugich i trzecich SP 101 na koncercie szkolnym zaśpiewali kolędę "Przybieżeli do Betlejem pasterze". Występ poprzedziły wspólne próby. Z okazji Dnia Babci i Dziadka odwiedzili ich też pierwszaki wraz z wychowawczynią p. Małgorzatą Stawarz. Seniorzy byli mocno przejęci, bo jak podkreślili, jeszcze nigdy nie przyszło do nich jednocześnie aż tyle dzieci!

Pierwszaki spontanicznie zaśpiewały im STO LAT i obiecały, że jeszcze tu wrócą. Wszak zawsze jest dobra PORA, ŻEBY PRZYTULIĆ SENIORA.

opuściły już rodzinne gniazda, wielu z nich owdowiało.

Prawdziwym błogosławieństwem dla nich jest więc nasz klub seniora ARKA.

Ogromną radość stanowi również kontakt z młodzieżą, a także udział w różnych szkolnych i parafialnych imprezach.

Pod koniec stycznia nasi seniorzy razem z grupą uczniów klas drugich i trzecich SP 101 na koncercie szkolnym zaśpiewali kolędę "Przybieżeli do Betlejem pasterze". Występ poprzedziły wspólne próby. Z okazji Dnia Babci i Dziadka odwiedzili ich też pierwszaki wraz z wychowawczynią p. Małgorzatą Stawarz. Seniorzy byli mocno przejęci, bo jak podkreślili, jeszcze nigdy nie przyszło do nich jednocześnie aż tyle dzieci!

Pierwszaki spontanicznie zaśpiewały im STO LAT i obiecały, że jeszcze tu wrócą. Wszak zawsze jest dobra PORA, ŻEBY PRZYTULIĆ SENIORA.

Pamiętajmy o tym!

MM

W STOJEDYNCE JASEŁKA Z PRZESŁANIEM

..TRZYMAJCIE W SOBIE NADZIEJĘ!

Na sali gimnastycznej Szkoły 101 zatrzymał się pociąg TKL 1965 RELACJI KRAKÓW SP 101 - BETLEJEM. W ostatnim tygodniu stycznia dyrekcja, nauczyciele i uczniowie Szkoły 101 oraz ich rodzice i zaproszeni goście, a wśród nich ks. proboszcz Jerzy Czerwień, radni Dzielnicy XVI, seniorzy z Arki Pana i harcerze ze Szczepu "Bartoszewcy" mieli wyjątkową okazję wybrać się i w niezwykłą podróż do miejsca narodzin Pana Jezusa.

To był piękny, pełen emocji wieczór kolęd na dworcu kolejowym, a jednocześnie wyjątkowe zamknięcie Roku Jubileuszowego 60 - lecia SP 101,

Jakże rzewnie brzmiały kolędy "od serca" przy dźwiękach skrzypiec, gdy w tym pędzie życia udało się na moment wszystkim zatrzymać, jeszcze raz poczuć radość z przyjścia na świat Bożej Dzieciny i raz jeszcze otworzyć dla Niej swoje serce.

Śpiewali wszyscy - zarówno uczniowie, nauczyciele, rodzice, jak i zaproszeni goście.

W ten jedyny taki wieczór w roku w Stojedynce wybrzmiały tradycyjne polskie kolędy - zarówno te podniosłe, potężne melodią i tekstem, których dźwięk wskazuje na doniosłość Bożego Narodzenia, jak i spokojne, nastrojowe kołysanki, a wreszcie wesołe pastorałki na góralską nutę oraz współczesne piosenki świąteczne, zwieńczone odśpiewaną przez wszystkich na stojąco kolędą "Bóg się rodzi".

Kolędowaniu towarzyszyły jasełka "Bóg się rodzi w codzienności" przygotowane przez katechetkę p. Renatę Kępę, z wyjątkowym przesłaniem:

Jak mówiła jasełkowa Maryja: Niech to spotkanie покаże Wam, że każdy jest chciany, szukany, kochany...

Zdarzyć się może wszędzie owo najważniejsze spotkanie w życiu: na ulicy, w sklepie, na peronie..., niby przypadkowe, niby mimowolne, spotkanie na Twojej i Jezusa drodze. Tak jak ja trzymam Jezusa w ramionach, tak Wy trzymajcie w sobie nadzieję.

Był to więc wieczór jedności, nadziei, tradycji oraz przekazywania ideałów w budowanej od lat na fundamencie miłości, dobra i prawdy #rodzinie101silnej.

MM

W NASZEJ PARAFII

KWESTA WOLONTARIUSZY STOWARZYSZENIA VIDES

W niedzielę 25 stycznia wolontariusze ze stowarzyszenia Vides, kwestowali przy naszym kościele. VIDES jest międzynarodowym stowarzyszeniem wolontariatu, który opiera się na salezjańskim systemie wychowawczym. Stowarzyszenie „VIDES” szczególną troską obejmuje dzieci z terenów misyjnych, gdzie pracują siostry salezjanki misjonarki z Polski. „Prowadzimy „adopcję na odległość”. Pomagamy spełniać marzenia dzieci, które bardzo chcą się uczyć, ale ich rodzin nie stać na pokrycie kosztów nauki”.

PODARUJ 1,5%
DLA HOSPICIUM ŚW. ŁAZARZA
KRS 0000048149

RODZINNE KOŁĘDOWANIE

W niedzielę 25 stycznia o 14.15, wspólnoty naszej parafii spotkały się w naszym kościele aby wspólnie kolędować.

CHÓR „ARKA CANTORES”

Chór „Arka Cantores” serdecznie zaprasza osoby chętne do śpiewania w czasie liturgii na swoje próby we środy o 19.00 w sali nr 8. Szczegóły na plakacie w gablocie parafialnej.

WIZYTA DUSZPASTERSKA

Pod koniec stycznia zakończyła się „kolęda”. Rodziny, do których ksiądz nie dotarł a chciały by go zaprosić mogły to zgłosić w zakrystii po Mszach świętych. Ks. Proboszcz serdecznie podziękował wszystkim parafianom, którzy zechcieli się spotkać z duszpasterzem w swoim domu.

MĘSKI RÓŻANIEC

Rycerze Kolumba zaprosili mężczyzn na męski różaniec w niedzielę 1 lutego po Mszy świętej o 12.30. W procesji pod krzyż Nowohucki modlili się za mężczyzn.

ŚWIĘTO OFIAROWANIA PAŃSKIEGO

W poniedziałek 2 lutego Msze Święte w naszym kościele o 6.30; 8.00; 9.30; 11.00; 16.00 i 18.0 przy ołtarzu głównym. Na każdej poświęcenie świec. Święto Ofiarowania Pańskiego było dniem modlitwy za Siostry Zakonne i Zakonników. Msza Święta o 18.00 była ofiarowana w intencji Sióstr Służebniczek pracujących w naszej parafii. Ofiary zbierane na tacę w tym dniu są w całości przeznaczone na pomoc klasztorom klauzurowym.

BŁOGOSŁAWIEŃSTWO ŚWIECAMI, POŚWIĘCENIE JABŁEK I CHLEBA

We wtorek 3 lutego we wspomnienie liturgiczne św. Błażeja biskupa i męczennika, uznawanego za szczególnego patrona osób cierpiących na dolegliwości gardła, w kościele po każdej mszy św. odbywało się tradycyjne błogosławieństwo gardeł oraz poświęcenie jabłek. Owoc ten symbolizuje zdrowie, a poświęcone jabłka – dawniej często jedzone w przypadku chorób gardła – mają chronić wiernych przed dolegliwościami krtani i wszelkimi chorobami. Poświęcone jabłka, podobnie jak błazejkowe świece, przypominają nam o znaczeniu modlitwy i troski o zdrowie. We czwartek 5 lutego natomiast odbyło się poświęcenie chleba (oraz soli i wody) ku czci św. Agaty w dniu jej liturgicznego wspomnienia. Tradycja ta, żywa w Kościele katolickim, ma na celu uproszenie za wstawieniem świętej ochrony przed pożarami, klęskami żywiołowymi oraz innymi nieszczęściami.

SPOTKANIA WSPÓLNOT

- ✓ Stowarzyszenie Krwi Chrystusa zaprosiło na Mszę Świętą w 221 rocznicę śmierci św. Marii de Matias założycielki zgromadzenia sióstr adoratorek Krwi Chrystusa. Msza była w środę o 18.00.
- ✓ Straż Honorowa Najświętszego Serca Pana Jezusa zaprosiło na spotkanie we wtorek 10 lutego o 16.30 w sali nr 9.
- ✓ Stowarzyszenie Krwi Chrystusa zaprasza na adorację w grocie i spotkanie w sali nr 9 we czwartek 12 lutego o 16.00.
- ✓ Piątek jest 13tym dniem lutego. Fatimskie czuwanie

pokutne w grocie Matki Bożej od Mszy o 11.00 do Mszy wieczornej.

✓ Wspólnota Anonimowych Alkoholików „Bez Nazwy” zaprosiła na mityng otwarty we czwartek 19 lutego o 18.30 w sali naprzeciwko kawiarni Nadzieja. W mityngu otwartym może brać udział każdy zainteresowany.

✓ W sobotę 28 lutego odbyło się rejonowe spotkanie zlatorów Żywego Różańca o 10.00 w kaplicy pojednania oraz spotkanie i modlitwa Wspólnoty Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego.

OAZA

Nasza Oaza zorganizowała półroczną kolekcję w drugim tygodniu ferii. Była to propozycja dla dzieci z klas III, IV i V szkoły podstawowej. Spotkania miały miejsce 9, 10 i 11 lutego od godziny 9.00 do 14.00.

INTENCJE MSZALNE

Od poniedziałku 16 lutego są przyjmowane intencje mszalne na drugie półrocze tego roku. W poniedziałek intencje były przyjmowane w kaplicy pojednania od godziny 13.00. W kolejnych dniach w kancelarii w godzinach dyżuru.

ŚWIATOWY DZIEŃ CHOREGO

We środę 11 lutego z okazji Światowego Dnia Chorego podczas Mszy Świętej o 11.00 przy ołtarzu głównym był udzielany sakramentu namaszczenia chorych.

POMOC DLA KIJOWA

W odpowiedzi na apel naszego biskupa kard. Grzegorza Rysia o pomoc dla mieszkańców Kijowa wierni archidiecezji krakowskiej ofiarowali 5 740 000 zł w tym nasza parafia 33 000. Zakupiono za te pieniądze generatory prądu, agregaty i nagrzewnice oraz żywność i artykuły przemysłowe.

DZIEŃ SKUPIENIA DLA NARZECZONYCH

W sobotę 14 lutego w Parafii św. Maksymiliana Marii Kolbego w Mistrzejowicach odbył się Rejonowy Dzień Skupienia dla Narzeczonych, Małżeństw i Rodzin, pt. : „Porozmawiajmy po ludzku o miłości”.

CZTERDZIESTOGODZINNE NABOŻEŃSTWO

We wtorek 17 lutego odbyło się Czterdziestogodzinne Nabożeństwo. Te dwa dni to czas modlitwy o dobre przeżycie Wielkiego Postu i rekolekcji parafialnych oraz dobrego przygotowania się do świętowania Wielkanocy. Modlono się podczas adoracji Najświętszego Sakramentu przy głównym ołtarzu od 8.30 do 18.00 oraz podczas Mszy świętej o 8.00 i 11.00 będą przy głównym ołtarzu, a także podczas Eucharystycznych Nieszporów o 17.30.

ŚRODA POPIELCOWA

W Środę Popielcową Msze Święte z obrzędem posypania popiołem o 6.30; 8.00; 9.30; 11.00; 16.00; 18.00 i dodatkowo o 19.00. Spowiedź w Popielec kwadrans przed każdą Mszą. Ofiara zbierana na tacę były przeznaczone na pomoc ubogim. W Popielec obowiązuje post ścisły.

SPOTKANIA POGŁĘBIENIA WIEDZY RELIGIJNEJ

We czwartek 19 lutego po przerwie wróciły spotkania

połączenia wiedzy religijnej dla wszystkich zainteresowanych Pismem Świętym, Katechizmem Kościoła Katolickiego i historią kościoła. Odbywają się w sali nr 8 po Mszy wieczornej.

NABOŻEŃSTWO DROGI KRZYŻOWEJ

W Wielkim Poście w każdy piątek odbywa się nabożeństwo Drogi Krzyżowej o 16.30 dla dzieci, o 17.15 dla dorosłych i o 19.00 dla młodzieży. Także w piątek spotkanie kandydatów do bierzmowania z klas VII. Zapraszamy na Mszę świętą o 18.00 i po niej na katechezę w kościele.

GORZKIE ŻALE

W niedzielę Wielkiego Postu Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym o 16.00. Bezpośrednio po Gorzkich Żalach Msza Święta.

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE

W tym roku będziemy przeżywać w naszej parafii od III niedzieli Wielkiego Postu, czyli od 8 marca do środy 11 marca.

SAKRAMENT CHRZTU ŚWIĘTEGO

	ur.	chrz.
1. Jakub Józef Kasprzycki	14.08.2025	18.01.2026

SAKRAMENT MAŁŻEŃSTWA

Marcin Mikołaj Oszczywała i Magdalena Maria Woźniak	14.02.2026
---	------------

KRONIKA ŻAŁOBNA

	ur.	zm.
1. Genowefa Mrozowska	14.05.1937	26.01.2026
2. Zofia Utrata	19.05.1955	26.01.2026
3. Tadeusz Marzec	12.05.1948	19.01.2026
4. Tadeusz Gładysz	24.04.1940	21.01.2026
5. Krystyna Chrustek	17.11.1937	27.01.2026
6. Marcin Budziszak	18.11.1976	30.01.2026
7. Alojza Węgrzynowska	04.10.1949	29.01.2026
8. Andrzej Smaga	15.11.1958	04.02.2026
9. Zdzisław Zastawny	04.01.1935	01.02.2026
10. Kazimierz Jaworski	14.11.1943	08.02.2026
11. Alicja Skiba	31.05.1954	09.02.2026
12. Henryk Żywczak	02.01.1942	09.02.2026
13. Zofia Knizatko	02.10.1935	10.02.2026
14. Marta Ciszewska	26.10.1047	12.02.2026

Biuro Podróży „GALEON”

Laureat konkursu „ODYS’2007”
za najlepszą ofertę własną
w turystyce młodzieżowej
www.galeon.krakow.pl

ZAPRASZAMY NA STRONĘ WWW KOLONIE I OBOZY LATO '2026

MORZE

POGORZELICA+ AFRYKARIUM + POZNAŃ!
(13 dni): 02.07. - 14.07. **cena: 3.410,- (autokar)**

GÓRY

MAŁE CICHE + SŁOWACJA + PARK WODNY!
(8 dni) 10.07. - 17.07. **cena: 2.450,- (autokar)**
GLICZARÓW GÓRNY + SŁOWACJA + PARK WODNY!
(8 dni) 25.07. - 10.08. **cena: 2.450,- (autokar)**

ZATRUDNIMY dod. **WYCHOWAWCÓW-NAUCZYCIELI** (b. dobre warunki współpracy)

WYCIEZKI KRAJOWE i ZIELONE SZKOŁY

(ponad 74 propozycje dla grup z firm, szkół, organizacji, parafii) m. in.:

Muzeum Lalek i Wizyta u Wiedźmy, Karpacza Troja (osada z epoki brązu i żelaza a la Biskupin, ale większa!) + Biecz, Miasteczko Galicyjskie + skansen Nowy Sącz, Europejskie Centrum Bajki – wizyta u Koziołka Matołka, Pacanów Kurozwęki + zagroda bizonów, Ogródzieniec + Góra Birów + Zamki Jurajskie Miniaturze + Pustynia Błędownska, Inwałd – Park Miniatur, Dinozatorland, Karawana Jurajska – Zaczarowany Las – w poszukiwaniu Jasia i Małgosi oraz Domku Baby Jagi + ognisko z pieczeniem kiełbasy i dyskoteka w remizie, Osada Indiańska + Diabelski Kamień + Opactwo Cystersów w Szczyrzycu, Park Jurajski, Góry Świętokrzyskie, Oświęcim, Nowa Huta, Studio Filmów Rysunkowych w Bielsku-Białej, Szynielnia, Niepotomice Obserwatorium Astronom. ferma strusi, Izba Leśna, bacówka, Kazimierz Dolny n/ Wisłą, Czarnolas, Puławy, Baranów Sand., Pieniński Park Narodowy, zamek w Niedzicy i Czarsztynie, Słyn Dunajcem, Tatrzński Park Narodowy i Zakopane, Zamki i warownie Jury Krakowsko-Częst., Jaskinia Wierchowska, Nietoperzowa itp., Szlak Jana Pawła II, Bieszczady, Warszawa, Mazury, Wrocław, Chorzów, Szlak Piastowski (Poznań, Biskupin, Weneja, Gniezno, Ostrów Lednicki itd.), Szlak Orlich Gniazd, Częstochowa, Ojców i Pieskowa Skała, Wieliczka, Bochnia, Nowy Wiśnicz, Dębno, Tarnowskie Góry, Kotlina Kłodzka, Karkonosze itp.

Ogniska z pieczeniem kiełbasy i atrakcjami oraz programy na życzenie!

WYCIEZKI ZAGRANICZNE oraz PIELGRZYMKI

MEDZIUGORJE Ze św. Józefem Oblubieńcem na Urodziny Mirjany Soldo pielgrzymka organizowana z Redakcją "Echa Medziugorja" w dn. 12 - 19.03.2026 r. (8 dni) szczegóły na stronie: www.galeon.krakow.pl lub telef. na końcu ogłoszenia

MEDZIUGORJE - inne terminy wkrótce

ORAWICE (Słowacja) - BASENY TERMALNE (1 dzień)

cena: 110,- (autokar)

terminy w 2026 r. (soboty): 18.04., 16.05., 20.06., 12.09., 17.10.

(oraz ponad 50 propozycji dla grup z firm, szkół, organizacji, parafii) m. in.:

SŁOWACJA - Wysokie Tatry, Słowacki Raj, Orawa, baseny termalne, PRAGA i MORAWSKI KRAS, WIEDEŃ, BUDAPEST, BRATYSŁAWA, RZYM, PARYŻ i WERSAL i EURODISNEYLAND, LONDYN, WILNO, PETERSBURG, LWÓW, KAMIEŃC PODOLSKI itd. RUMUNIA, BULGARIA, CHORWACJA, ZAMKI BAWARSKIE, DREZNO, BERLIN, WŁOCHY, GRECJA, HISPANIA, RZYM, SAN GIOVANNI ROTONDO, ASYŻ, LORETO, LANCIANO, MANOPELLO, CASCIA, FATIMA, LOURDES, PARYŻ, LISIEUX, NEVERS, LA SALETTE, SANTIAGO DE COMPOSTELA, MONTSERRAT, MARIAZELL, WILNO, ŚLADAMI ŚW. S. FAUSTYNY KOWALSKIEJ, sanktuaria w Polsce i Europie, NORWEGIA - Śladami św. Olafa, ZIEMIA ŚWIĘTA i wiele innych, ciekawych pielgrzymek i wycieczek oraz programy na życzenie!

WYCIEZKI SZKOLNE i DLA FIRM, ORGANIZACJI - Polska i Europa

Zapraszamy do współpracy **ORGANIZATORÓW IMPREZ**
(dla grup specjalne zniżki!)

ZAPISY i INFORMACJE:

Biuro Podróży „GALEON” 31-959 Kraków, os. Górali 5
czynne: pon. - piątek 10.30 - 17.00

budynek Ośrodka Kultury C.K. Norwida i Kina „Sfinks”

tel./fax: 12 642 26 20, tel. 12 684 01 48, tel. 511 440 930
e-mail: galeon@galeon.krakow.pl www.galeon.krakow.pl

Zapraszamy do wspólnych wyjazdów, pielgrzymowania i do kontaktu z nami.

„Głos Arki Pana” jest dostępny w:

- Grocie MB Fatimskiej
- na stoliku pod organami (w niedziele)
- redakcji Głosu Arki Pana (obok wejścia na plebanię)

18.01.2026 OPLATEK GRUPY PIELGRZYMKOWEJ

25.01.2026 RODZINNE KOŁĘDOWANIE

01.02.2026 MĘSKI RÓŻANIEC

02.02.2026 - ŚWIĘTO OFIAROWANIA PAŃSKIEGO

07.02.2026 - WIECZÓR ZAWIERZENIA

